

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/186/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207963
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8114207963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v spore žalobcov: 1./ U. U., E.. G., O.. XX.XX.XXXX, V. XXX XX K. XX, 2./ Z. Z., E.. G., O.. XX.XX.XXXX, V. X. U. XX, XXX XX Š., 3./ R. G., O.. XX.XX.XXXX, V. Š. XXXX/X, XXX XX P., všetci žalobcovia právne zastúpení: Mgr. Oto Saloky, advokát so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, proti žalovanému: PIGSERVICE, s.r.o., so sídlom 082 53 Petrovany 474, IČO: 36 470 929, právne zastúpený: JUDr. Marek Sahuľ, advokát so sídlom Hlavná 111, 080 01 Prešov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14C/111/2014 - 267 zo dňa 21. 09. 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch III, VII. a XI.

II. Zrušuje rozsudok vo výrokoch IV., VIII. a XII. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. zastavuje konanie v časti o nároku žalobkyne v 1. rade zaplatenie sumy 142,56 EUR a 5,5 % - tného ročného úroku z omeškania zo sumy 71,28 EUR od 03.05.2014 do zaplatenia,

II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 235,03 EUR a 5,25 % - tný ročný úrok z omeškania zo sumy 117,51 EUR od 03.05.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne v 1. rade voči žalovanému zamietá,

IV. žalobkyňa v 1. rade nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva,

V. zastavuje konanie v časti o nároku žalobkyne v 2. rade zaplatenie sumy 142,56 EUR a 5,5 % - tného ročného úroku z omeškania zo sumy 71,28 EUR od 03.05.2014 do zaplatenia,

VI. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 235,03 EUR a 5,25 % - tný ročný úrok z omeškania zo sumy 117,51 EUR od 03.05.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

VII. v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne v 2. rade voči žalovanému z a m i e t a,

VIII. žalobkyňa v 2. rade nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva,

IX. zastavuje konanie v časti o nároku žalobcu v 3. rade zaplatenie sumy 142,56 EUR a 5,5 % - tného ročného úroku z omeškania zo sumy 71,28 EUR od 03.05.2014 do zaplatenia,

X. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu 235,03 EUR a 5,25 % - tný ročný úrok z omeškania zo sumy 117,51 EUR od 03.05.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

XI. v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu v 3. rade voči žalovanému zamietajú,

XII. priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 3. rade v rozsahu 80 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

2. Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovaný užíva pozemky vo vlastníctve žalobcov s tým, že má na nich postavené stavby. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, že v prejednávanej veci nemal za sporné, že žalovaný užíva časť parcely KNC č. XXX/XX, KNC č. XXX/XX, KNC č. XXX/XX, ktoré sú vo vlastníctve žalobcov v rozsahu X.XXX m², pričom ide o identickú vec riešenú v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 14C/277/2008. V uvedenej veci súd vykonal dokazovanie obhliadkou na mieste samom, teda je mu zrejmé ako je budova vo vlastníctve žalovaného situovaná a ako je oplotený celý areál bývalého P. Y. P.. V rámci konania 14C/277/2008 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 25.10.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.03.2018. V tejto veci 14C/277/2008 súd priznal bezdôvodné obohatenie reprezentované trhovým nájomným za obdobie rokov 2006 až 2008, a to vo výške 0,192 EUR za m², pričom posudok v tejto veci vypracoval C.. M. L.. V predmetnom konaní žalobcovia súdu predložili znalecký posudok C.. D. č. XXX/XXXX, ktorý bol vypracovaný v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 8C/196/2011 pre účely určenia hodnoty vecného bremena, týkajúceho sa parciel, ktoré sa nachádzajú taktiež v areáli pôvodného P., pričom v rámci tohto posudku je taktiež položka označená ako „rekapitulácia nájmu“, v rámci ktorej je uvedený nájom za rok vo výške 1,412 EUR za m². Žalovaný predložil súdu posudok N. č. X/XXXX vypracovaný v konaní 12C/134/2010 Okresného súdu Prešov, ktorého úlohou bolo určiť výšku nájomného k parcelám, ktoré sa nachádzajú v areáli bývalého P. Y. (ďalej aj „PD“) P.. Z tohto posudku (čl. 227 spisu) je zrejmé, že nájomné za rok 2012 predstavovalo sumu 0,149 EUR za m² a za rok 2013 0,144 EUR za m².

3. V súvislosti s výškou nájomného súd skonštatoval, že žalovaný v konaní predložil znalecký posudok č. X/XXXX N. vypracovaný v konaní 12C/134/2010 Okresného súdu Prešov, ktorý určoval výšku nájomného k pozemkom v areáli bývalého PD P., pričom z prehľadu vývoja nájomného za obdobie rokov 2008 až 2013 (čl. 227 spisu) vyplýva, že výška nájmu jednoznačne klesala, a teda že nájomné vo výške 0,149 EUR za m² za rok 2012, resp. nájomné za rok 2013 vo výške 0,144 EUR za m² predstavuje nepochybne trhovú nájomnú, ktorého výšku je potrebné použiť pre účely tohto konania. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na použitie znaleckého posudku C.. D., tento bol vypracovaný pre účely určenia hodnoty vecného bremena, a preto súd mal za to, že ho nie je možné použiť pre predmetné konanie, navyše znalecký posudok C., ako aj znalca C.. L., ktorý bol použitý v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 14C/277/2008, tieto dôkazy jednoznačne z hľadiska určenej výšky korešpondujú a zohľadňujú všetky špecifiká užívaných parciel. Pretože neboli navrhované žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, súd vychádzal z dôkazu - znaleckého posudku N., ktorá znalecká organizácia je v rámci SR najkompetentnejším orgánom pre vypracovanie znaleckého posudku pre účely tohto konania. Teda pri stanovení výšky nájmu súd vychádzal z citovaného posudku N. Žalovaný užíva, resp. obmedzuje žalobcov v užívaní ich pozemkov bez akéhokoľvek právneho dôvodu, čím sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohacuje a preto súd priznal každému zo žalobcov po 235,03 EUR, titulom bezdôvodného obohatenia, taktiež zákonný úrok z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 257 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku v zamietavých výrokových a výrokových o náhrade trov konania podali včas odvolanie žalobcovia. Namietali, že súd prvej inštancie svoje závery o výške bezdôvodného obohatenia zodpovedajúceho primeranému nájmu založil len na záveroch znaleckého posudku C. č. X/XXXX vypracovaného v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/134/2010, predmetom ktorého konania boli iné nehnuteľnosti, hoci polohou blízko sporným nehnuteľnostiam žalobcov. Napriek tomu, že v konaní bol zo strany žalobcov predložený znalecký posudok C.. D. č. XXX/XXXX, týkajúci sa nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, súd na tento dôkaz neprihliadol. Nesúhlasili ani s výrokom o náhrade trov konania poukazujúc na to, že rozhodnutie súdu záviselo od znaleckého dokazovania.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok z jeho napadnutej

časti, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov vo veci samej nie je dôvodné.

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že žalovaný užíva sporné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, ktorý následne aj správne právne posúdil ak mu uložil povinnosť vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie. Medzi stranami sporu zostala spornou výška bezdôvodného obohatenia, keď žalobcovia tak pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní nesúhlasili s výškou bezdôvodného obohatenia určenou podľa znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovanom C. K. v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov č.k. 12C/134/2010. Teda hlavnou a v podstate jedinou odvolacou námietkou žalobcov bolo použitie znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného C., ktorý znalecký posudok je podľa odvolateľov v predmetnom konaní nepoužiteľný. Podľa odvolateľov súd mal vychádzať zo znaleckého posudku C.. D., ktorý sa týkal pozemkov tvoriacich predmet konania.

9. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcov, že znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný C. nie je v tomto konaní použiteľný.

10. Predmetom znaleckého skúmania v znaleckom posudku č. X/XXXX boli pozemky parc. č. E - KN XXX/XXX a XXX/XXX nachádzajúce sa v tom istom areáli bývalého P. Y. P. ako pozemky žalobcov. Už len zo samotnej skutočnosti, že tak pozemky ohodnocované v konaní č. 12C/134/2010 Okresného súdu Prešov, ako aj pozemky žalobcov v tomto konaní sú zastavané tou istou stavbou žalovaného vyplýva, že nie sú od seba ďaleko vzdialené a sú rovnako využívané, a teda aj rozdiel v ich cene môže byť len minimálny. Všetky pozemky sú umiestnené v zastavanom území obce. Z obsahu posudku vyplýva, že znalec sa vyjadroval nielen konkrétne k pozemkom parc. č. XXX/XXX a XXX/XXX, ale aj komplexne k pomeroch v celom areáli, teda aj k pozemkom, ktoré sú predmetom tohto konania (napr. prístup k areálu výroby a služieb je z miestnej komunikácie /pozemky vo vlastníctve žalobcov podľa posudku C.. D. dokonca ani nie sú prístupné z verejnej komunikácie/; nevysporiadané vlastnícke vzťahy k pozemkom v areáli, keď prístup k pozemkom je možný iba po komunikáciách, ktoré vedú cez parcely viacerých vlastníkov /uvedené konštatovala vo svojom posudku aj C.. D., č.l.160 spisu/; budovy bývalého P. sú napojené na vlastné rozvody vody - studňa (voda znečistená, nevhodná na pitie) vlastné rozvody elektriny, kanalizácie - vlastná žumpa, rozvody plynu, smerom na západ od areálu sa nachádzajú rodinné domy so záhradami; smerom na sever a východ od pozemkov sa nachádzajú plochy poľnohospodárskej pôdy; smerom na juh a juhovýchod sa nachádza časť obce s prevádzkovými objektmi - sklady, podnik drevovýroby, a pod.). K obdobným záverom dospel aj znalec C.. M. L., ktorý vypracovával znalecký posudok v konaní č. 14C/277/2008. Napokon cena pozemkov a teda aj výška nájomného v konaní č. 12C/134/2010 bola určená na základe porovnávacej metódy, kde znalec ako porovnávacie pozemky použil práve pozemky nachádzajúce sa v areáli bývalého P., zastavané rovnakými stavbami.

11. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie správne vychádzal zo všeobecnej hodnoty nájmu určenou porovnávacou metódou za rok 2012 vo výške 0,149 Eur/m²/rok a za rok 2013 vo výške 0,144 Eur/m²/rok (z tabuľky nachádzajúcej sa v bode 3.1.2.7 posudku vyplýva, že od roku 2008 mali ceny nájmomného skôr klesajúcu tendenciu, č.l. 227 spisu).

12. Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcov, že pozemky, ktoré boli predmetom znaleckého skúmania v konaní č. 12C/134/2010 sú evidované v registri E - KN ako orná pôda, a ako také majú nižšiu hodnotu v porovnaní s pozemkami v ich vlastníctve (sú evidované v registri C-KN ako zastavané plochy a

nádvoría). Skutočnosť, že pozemky v konaní 12C/134/2010 sú evidované v E - KN ako orná pôda, na rozdiel od pozemkov v tomto konaní, ktoré sú evidované ako zastavané plochy a nádvoría, bola v znaleckom posudku č. X/XXXX vypracovaného C., a teda aj pri určovaní ceny nájmu, zohľadnená, keď znalecký ústav v posudku uviedol, že druh pozemkov v zmysle evidencie katastra (orná pôda) nezodpovedá skutočnosti (zastavaná plocha) a že pri miestnom šetrení bolo zistené odlišné užívanie pozemkov (č.l.206 - 207 spisu). Bolo zistené, že v areáli bývalého PD P. je cca 22 % z celkovej plochy zastavaná, ostatná časť je zatrávnená. Pri pozemkoch sa nachádzajú tri stavby budov, rampa na nákladku zvierat, rigol, cesta, studňa, časť prístupovej cesty, manipulačné plochy. Pozemky sú fyzicky rozdelené oplotením areálu firmy - žalovaného na dve časti a) na časť pozemkov v oplotenom uzatvorenom areáli žalovaného, b) na časť pozemkov mimo areálu firmy - žalovaného. Jedná sa o prevažne verejnosti voľne prístupné časti pozemkov (č. l. 206 - 207 spisu).

13. V súvislosti s nemožnosťou použitia posudku C.. D. odvolací súd dopĺňa, že C.. D. určila všeobecnú hodnotu pozemku metódou polohovej diferenciácie, a to vo výške 17,78 Eur/m² (č.l. 161 spisu). Pri použití tejto metódy znalecký ústav určil hodnotu pozemkov parc. č. XXX/XXX a XXX/XXX v rokoch 2012 a 2013 vo výške 4,71 Eur/m² (č.l. 215 - 216 spisu). Ako už bolo uvedené, ide o pozemky v tom istom areáli, preto aj pri zohľadnení určitých odlišností týchto pozemkov (za stavu, ak pozemky žalobcov majú v porovnaní s pozemkami parc. č. XXX/XXX a XXX/XXX isté výhody aj nevýhody) je len veľmi málo pravdepodobné, aby rozdiel v ich cene bol taký markantný. Všeobecnej hodnote pozemkov určených znaleckým ústavom sa približuje aj posudok C.. L. vypracovaný v konaní č.14C/277/2008, kde bola hodnota pozemkov pomocou metódy polohovej diferenciácie určená v sume 3,44 Eur/m² a porovnávacou metódou, ktorú znalec označil za vhodnejšiu, vo výške 3,67 Eur/m².

14. Pokiaľ mal súd k dispozícii tri znalecké posudky vypracované v rôznych konaniach, kde dva posudky určili všeobecnú hodnotu pozemkov takmer štyrikrát nižšiu ako tretí posudok, je logické, že súd sa priklonil k väčšinovému názoru znalcov. Navyše súd prvej inštancie vychádzal z ceny určenej porovnávacou metódou, o ktorej tak znalecký ústav ako C.. L. uviedli, že je presnejšia a vhodnejšia ako metóda polohovej diferenciácie, ktorú použila C.. D..

15. Hodnotenie dôkazov je vecou súdu, nie strán sporu. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, čoho dôsledkom je, že skutkový záver sudcu, vychádzajúci z vykonaných dôkazov je vecou jeho vnútorného postoja a myslenia. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), rovnako ako ani do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

16. Vzhľadom na existenciu troch znaleckých posudkov na ohodnotenie pozemkov nachádzajúcich sa v tom istom areáli bývalého P. P. by bolo vypracovanie štvrtého znaleckého posudku v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, keď navyše strany sporu ďalšie kontrolné znalecké dokazovanie ani nenavrhovali. Za tohto stavu súd podľa ust. § 207 ods. 1 CSP nemohol nariadiť ďalšie znalecké dokazovanie ex offo (podľa ust. § 207 ods. 1 CSP, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.), preto musel vychádzať z dôkazov, ktoré strany sporu v konaní vyprodukovali.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie riadnym spôsobom zistil skutkový stav a prijal aj správny právny záver, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne zdôvodnil. Prvoištančný súd sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, jeho myšlienkový postup je v odôvodnení rozhodnutia dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

18. Za tohto stavu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch III, VII. a XI. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP).

19. Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej § 142 ods. 3 O.s.p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k úprave obsiahnutej v § 142 ods. 2 O.s.p. Z uvedeného síce vyplýva, že nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná (a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov sa podľa Civilného sporového poriadku zohľadňuje každý neúspech), avšak ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prípadoch, kedy výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo znaleckého dokazovania je podstatný úspech čo do samotného nároku, samotná priznaná výška nároku je pri posudzovaní úspechu vo veci druhoradá. V prejednáwanej veci výška plnenia závisela od znaleckého dokazovania, pričom k dispozícii boli až tri znalecké posudky a bolo na úvahe súdu, ku ktorému sa prikloní, preto skutočnosť, že žalobcovia sa do výšky plnenia „netrafil“ im nemožno pripočítať na ľarchu a nepriznať im náhradu trov konania, pokiaľ bola žaloba podaná dôvodne a súd konštatoval existenciu nároku na plnenie.

Pokiaľ súd zistí dôvody osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu, nič nevylučuje opätovnú aplikáciu ust. § 257 CSP.

20. Preto vo výrokoch IV., VIII. a XII. o náhrade trov konania odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

21. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).